

ZARZĄDZENIE

Dnia 18 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **D. B.** ,

wobec którego nie uwzględniono wniosku o udzielenie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności,

po rozważeniu na posiedzeniu w dniu 18 maja 2025 r. kwestii dopuszczalności wniosku skazanego o wznowienie postępowania wykonawczego zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 lutego 2025 r., II AKzw 184/25, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 stycznia 2025 r., VII Kow 1968/24, o odmowie udzielenia skazanemu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności,

zarządził

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówić przyjęcia jako niedopuszczalnego z mocy ustawy wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 lutego 2025 r., II AKzw 184/25, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 stycznia 2025 r., VII Kow 1968/24, w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności D. B. .

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego zostało przekazane pismo skazanego D. B. , adresowane do Sądu Okręgowego w Gliwicach, w którego punkcie pierwszym skazany wnioskował o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu wznowienia postępowania wykonawczego zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 lutego 2025 r., II AKzw 184/25, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 stycznia 2025 r., VII Kow 1968/24. Postanowieniem tym utrzymano w mocy postanowienie o odmowie udzielenia skazanemu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności. Pismo skazanego zostało potraktowane jako osobisty wniosek o wznowienie postępowania wykonawczego. Skazany wskazał na nieprawidłowe postępowanie funkcjonariuszy służby więziennej wobec jego osoby, konkretnie na istnienie w jednostce penitencjarnej zorganizowanej grupy przestępczej składającej się z dyrekcji i funkcjonariuszy tej jednostki.

Należało zważyć, co następuje.

Należało odmówić przyjęcia osobistego wniosku skazanego D. B. , bowiem nie jest dopuszczalne wznowienie postępowania wykonawczego zakończonego prawomocnym postanowieniem o odmowie udzielenia skazanemu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności.

Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie, postępowanie w sprawach zakończonych postanowieniem o udzieleniu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności albo odmowie jej udzielenia nie podlega wznowieniu na wniosek skazanego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2020 r., III KO 11/20; zob. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2016 r., II KO 7/16; zarządzenie z dnia 8 grudnia 2021 r., III KO 89/21). Zasadnie wskazuje się w tych orzeczeniach, że elementu trwałości pozbawione są te postanowienia wydawane w postępowaniu wykonawczym, następstwem których jest tylko pewne "przesunięcie w czasie" wykonywania kary czy innych środków. Postanowienie w przedmiocie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności nie powoduje trwałego przekształcenia sposobu i trybu wykonywania kary lub innego środka, tylko (ewentualnie) modyfikuje czas jej wykonania. Udzielenie przerwy w

wykonaniu kary pozbawienia wolności nie rozstrzyga bowiem o istocie odpowiedzialności karnej skazanego, lecz jest jednym z fakultatywnych mechanizmów postępowania wykonawczego. Postępowanie w przedmiocie udzielenia przerwy nie zamyka drogi do jej uzyskania w późniejszym czasie. Zgodnie bowiem z art. 24 § 1 k.k.w., jeżeli ujawnią się nowe lub poprzednio nieznane okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, sąd może w każdym czasie zmienić lub uchylić poprzednie postanowienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2020 r., III KO 11/20; zarządzenie w sprawie III KO 89/21).

Wobec tego, że wznowienie postępowania wskazanego we wniosku jest niedopuszczalne z mocy prawa, należało odmówić przyjęcia wniosku skazanego. Z uwagi na niedopuszczalność wznowienia ww. postępowania, bezprzedmiotowym było rozpoznawanie wniosku skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Z uwagi na powyższe okoliczności, należało zarządzić jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]